

Arrest

nr. 135 126 van 16 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 november 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen 14 november 2011 en hebben zich een tweede keer vluchteling verklaard op 29 september 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 24 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissingen werden op dezelfde dag per aangetekend schrijven betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van S. Z.:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn. U werd geboren op 7 februari 1976 in de Georgische hoofdstad Tbilisi en bent traditioneel gehuwd met Irina POTAPENKO (O.V. 6.913.097). U diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 16 november 2011. U verklaarde uw herkomstland te zijn ontvlucht omdat u er problemen kende met medewerkers van de SOD die van u eisten dat u aan hen informatie zou lekken over de vluchten van verschillende toenmalige oppositieleiders. U werkte immers op de luchthaven van Tbilisi als verantwoordelijke voor passagierszaken. Ze eisten ook dat u hen vertrouwelijke informatie zou doorspelen over uw eigen partij, Popular Front of Georgia. Op 20 februari 2012 nam het CGVS dienaangaande de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de RVV bevestigd in zijn arrest van 4 juni 2012. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar vroeg op 29 september 2014, zonder terug te keren naar uw herkomstland, een tweede maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag verklaart u nog steeds niet naar uw herkomstland te kunnen terugkeren omdat de problemen naar aanleiding waarvan u uw land verliet nog steeds actueel zijn. Bovendien hebben zich met betrekking tot uw problemen nog nieuwe incidenten voorgedaan. Op 17 mei 2013 werd uw vader in zijn woning aangevallen door medewerkers van de SOD, die op zoek waren naar u. In juni 2014 werd uw vriend Kakha JANGULASHVILI benaderd door medewerkers van de politie die eveneens naar u informeerden.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legde u volgende nieuwe documenten voor: een medisch attest op naam van uw vader, 2 foto's van uw schoonbroer, 3 gelegaliseerde getuigenverklaringen en een e-mail van Nodar NATADZE, voorzitter van uw partij.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaatgeneraal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling [vage en tegenstrijdige verklaringen aangaande de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, gedrag dat niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging, tegenstrijdige verklaringen met uw vrouw en onaannemelijke verklaringen aangaande uw reisroute] werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Alle door u ingeroepen nieuwe feiten – de aanval op uw vader in zijn huis op 17 mei 2013 en het feit dat uw vriend Kakha Jangulashvili in juni 2014 werd lastiggevallen door de politie die naar u op zoek was (Verklaring MVA, nr. 15)- vloeien immers volledig voort uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet en dat zowel door het CGVS als door de RVV ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat uw nieuwe verklaringen niet te rijmen vallen met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo verklaarde u dat uw vader op **17 mei 2013** thuis zou zijn aangevallen door leden van de SOD, dit is Special Operations/Operative Department (Verklaring MVA, nr. 15). Echter, uit voornoemde informatie blijkt dat dit departement door de huidige minister van Binnenlandse Zaken al in **november 2012** werd opgeheven en de bevoegdheden van dit departement werden ondergebracht bij andere instanties. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hierdoor nog verder aangetast.

Ook de door u in het kader van uw huidige asielaanvraag neergelegde documenten kunnen niet als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd. Elk van deze documenten geldt immers als stavingsstuk van een of meerdere feiten die reeds eerder als niet bewezen werden beschouwd vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in uw hoofde, hetzij van feiten die voortvloeien uit dergelijke feiten. Welnu, documenten op zich vermogen niet om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Bijgevolg volstaan de door u aangebrachte nieuwe documenten op zich niet om aan te tonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is. Bovendien werden de 3 gelegaliseerde getuigenverklaringen geschreven op uw aanvraag (Verklaring MVA, nr. 15 en 17), waardoor aan deze documenten weinig objectieve bewijswaarde kan worden gehecht. Hetzelfde geldt voor de e-mail van Nodar Natadze, voorzitter van Popular Front of Georgia. In deze e-mail bevestigt Nodar Natadze trouwens enkel dat u sinds 1999 lid bent van Popular Front of Georgia en geeft hij een opsomming van de activiteiten waarmee u zich sindsdien voor de partij bezighield. Tot slot staat in deze e-mail ook te lezen dat u op 7 juni 2007 deelnam aan een protestactie die door de toenmalige overheid op meedogenloze wijze neergeslagen werd. Het feit dat u hiervan getuige was, zorgt er volgens hem reeds voor dat uw leven permanent in gevaar is in Georgië. Dit is slechts een persoonlijke inschatting van Nodar Natadze, waaraan, zoals gezegd, geen objectieve waarde kan worden gehecht. Het is trouwens zeer opmerkelijk dat Natadze in deze e-mail op geen enkele wijze melding maakt van de problemen die u sinds 2010 zou hebben gekend met de SOD en die volgens u de concrete aanleiding voor uw vlucht uit Georgië waren alsook de reden waarom u vandaag nog steeds niet naar Georgië zou kunnen terugkeren. De foto's tonen slechts een wonde op het hoofd van uw schoonbroer, maar geven geen enkele informatie over de oorzaak van deze verwonding of de omstandigheden waarin ze werd opgelopen. In het medische attest op naam van uw vader staat te lezen dat de vastgestelde verwondingen hem werden toegebracht door onbekenden in zijn appartement. Hieruit kan hoe dan ook niet worden geconcludeerd dat deze aanval verband houdt met de redenen waarom u uw land zou zijn ontvlucht.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u in het kader van uw huidige asielaanvraag aanhaalde dat u ook nog over een video beschikt, die u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag zou hebben neergelegd, maar die toen niet zou zijn aanvaard omdat er in de video geen dialoog voorkomt (Verklaring MVA, nr. 17). Niettemin u deze video in het kader van uw huidige asielaanvraag niet neergelegd hebt, zij er op gewezen dat deze video hoe dan ook evenmin als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Zoals hierboven reeds uitgebreid geargumenteed, kan een video op zich immers nooit volstaan om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen.

Zij er tot slot nog op gewezen dat er zich sinds uw vertrek uit uw herkomstland in Georgië een machtsomwenteling heeft voorgedaan. Volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister van gevangenis (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenis van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilisi). Het parket, de politie en de directie van de gevangenis werden grondig hervormd. Het departement Speciale Operaties ofte SOD, waarmee u destijds problemen kende en dat u bij terugkeer naar Georgië nog steeds verklaarde te vrezen, werd door de nieuwe Minister van Binnenlandse Zaken zelfs afgeschaft. Daarnaast zijn er reeds talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie.

Zelfs indien uw verklaringen geloofwaardig zouden zijn, wat niet het geval is, moet erop gewezen worden dat er, gelet op wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen zijn dat u in dat geval uw rechten niet zou kunnen doen gelden om aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of

onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling, zoals u verklaarde te vrezen (Verklaring MVA, nr. 15), te ontsnappen. U wierp wel op dat naar aanleiding van de aanval op uw vader in mei 2013 geen klacht werd ingediend omdat niemand dit durfde en dit zinloos was omdat de politie een klacht tegen haar eigen medewerkers niet zou aanvaarden (Verklaring MVA, nr. 15). Niet alleen kon u dit argument op geen enkele wijze hard maken. Zoals reeds aangestipt, stroken deze verklaringen niet met de objectieve informatie dat dit departement reeds in november 2012 werd opgeheven. Aangezien de huidige minister van Binnenlandse Zaken dit departement toen heeft afgeschafte net omdat medewerkers van dit departement zich in het verleden al te vaak schuldig hebben gemaakt aan machtsmisbruik en politieke vervolging, is het niet aannemelijk dat de politie een eventuele klacht tegen voormalige werknemers van de SOD niet aanvaard zou hebben. Zodoende toont u noch met overredende verklaringen, noch met bewijsvoerende stukken aan dat u bij terugkeer naar Georgië niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van P. I.:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger van Oekraïense origine te zijn. U werd geboren op 23 december 1980 in de Georgische hoofdstad Tbilisi en bent traditioneel gehuwd met Zurab SHAVERDASHVILI (O.V. 6.913.097). U diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 16 november 2011. U verklaarde uw herkomstland te zijn ontvlucht omdat uw man er problemen kende met medewerkers van de SOD. Op 20 februari 2012 nam het CGVS dienaangaande de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de RVV bevestigd in zijn arrest van 4 juni 2012. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar vroeg op

29 september 2014, zonder terug te keren naar uw herkomstland, een tweede maal asiel bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van onderhavige, tweede asielaanvraag verklaart u nog steeds niet naar uw herkomstland te kunnen terugkeren omdat de problemen van uw man nog steeds actueel zijn. Bovendien zou zich met betrekking tot deze problemen nog een nieuw incident voorgedaan hebben. Op 17 mei 2013 zou uw schoonvader zijn aangevallen door mannen die op zoek waren naar uw man.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legde u zelf geen documenten neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

U baseert uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot (Verklaring MVA, nr. 15 en 19). In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De motivering van de beslissing die genomen werd in het kader van de asielaanvraag van uw man, luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaatgeneraal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling [vage en tegenstrijdige verklaringen aangaande de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, gedrag dat niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging, tegenstrijdige verklaringen met uw vrouw en onaannemelijke verklaringen aangaande uw reisroute] werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Alle door u ingeroepen nieuwe feiten – de aanval op uw vader in zijn huis op 17 mei 2013 en het feit dat uw vriend Kakha Jangulashvili in juni 2014 werd lastiggevallen door de politie die naar u op zoek was (Verklaring MVA, nr. 15)- vloeien immers volledig voort uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet en dat zowel door het CGVS als door de RVV ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat uw nieuwe verklaringen niet te rijmen vallen met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo verklaarde u dat uw vader op **17 mei 2013** thuis zou zijn aangevallen door leden van de SOD, dit is Special Operations/Operative Department (Verklaring MVA, nr. 15). Echter, uit voornoemde informatie blijkt dat dit departement door de huidige minister van Binnenlandse Zaken al in **november 2012** werd opgeheven en de bevoegdheden van dit departement werden ondergebracht bij andere instanties. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hierdoor nog verder aangetast.

Ook de door u in het kader van uw huidige asielaanvraag neergelegde documenten kunnen niet als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd. Elk van deze documenten geldt immers als stavingsstuk van een of meerdere feiten die reeds eerder als niet bewezen werden beschouwd vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in uw hoofde, hetzij van feiten die voortvloeien uit dergelijke feiten. Welnu, documenten op zich vermogen niet om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Bijgevolg volstaan de door u aangebrachte nieuwe documenten op zich niet om aan te tonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is. Bovendien werden de 3 gelegaliseerde getuigenverklaringen geschreven op uw aanvraag (Verklaring MVA, nr. 15 en 17), waardoor aan deze documenten weinig objectieve bewijswaarde kan worden gehecht. Hetzelfde geldt voor de e-mail van Nodar Natadze, voorzitter van Popular Front of Georgia. In deze e-mail bevestigt Nodar Natadze trouwens enkel dat u sinds 1999 lid bent van Popular Front of Georgia en geeft hij een opsomming van de activiteiten waarmee u zich sindsdien voor de partij bezighield. Tot slot staat in deze e-mail ook te lezen dat u op 7 juni 2007 deelnam aan een protestactie die door de toenmalige overheid op meedogenloze wijze neergeslagen werd. Het feit dat u hiervan getuige was, zorgt er volgens hem reeds voor dat uw leven permanent in gevaar is in Georgië. Dit is slechts een persoonlijke inschatting van Nodar Natadze, waaraan, zoals gezegd, geen objectieve waarde kan worden gehecht. Het is trouwens zeer opmerkelijk dat Natadze in deze e-mail op geen enkele wijze melding maakt van de problemen die u sinds 2010 zou hebben gekend met de SOD en die volgens u de concrete aanleiding voor uw vlucht uit Georgië waren alsook de reden waarom u vandaag nog steeds niet naar Georgië zou kunnen terugkeren. De foto's tonen slechts een wonde op het hoofd van uw schoonbroer, maar geven geen enkele informatie over de oorzaak van deze verwonding of de omstandigheden waarin ze werd opgelopen. In het medische attest op naam van uw vader staat te lezen dat de vastgestelde verwondingen hem werden toegebracht door onbekenden in zijn appartement. Hieruit kan hoe dan ook niet worden geconcludeerd dat deze aanval verband houdt met de redenen waarom u uw land zou zijn ontvlucht.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u in het kader van uw huidige asielaanvraag aanhaalde dat u ook nog over een video beschikt, die u reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag zou hebben neergelegd, maar die toen niet zou zijn aanvaard omdat er in de video geen dialoog voorkomt (Verklaring MVA, nr. 17). Niettemin u deze video in het kader van uw huidige asielaanvraag niet neergelegd hebt, zij er op gewezen dat deze video hoe dan ook evenmin als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Zoals hierboven reeds uitgebreid geargumenteed, kan een video op zich immers nooit volstaan om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen.

Zij er tot slot nog op gewezen dat er zich sinds uw vertrek uit uw herkomstland in Georgië een machtsomwenteling heeft voorgedaan. Volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister van gevangenisstraf (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenisstraf van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilisi). Het parket, de politie en de directie van de gevangenisstraf werden grondig hervormd. Het departement Speciale Operaties ofte SOD, waarmee u destijds problemen kende en dat u bij terugkeer naar Georgië nog steeds verklaarde te vrezen, werd door de nieuwe Minister van Binnenlandse Zaken zelfs afgeschaft. Daarnaast zijn er reeds talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie.

Zelfs indien uw verklaringen geloofwaardig zouden zijn, wat niet het geval is, moet erop gewezen worden dat er, gelet op wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen zijn dat u in dat geval uw rechten niet zou kunnen doen gelden om aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling, zoals u verklaarde te vrezen (Verklaring MVA, nr. 15), te ontsnappen. U wierp wel op dat naar aanleiding van de aanval op uw vader in mei 2013 geen klacht werd ingediend omdat niemand dit durfde en dit zinloos was omdat de politie een klacht tegen haar eigen medewerkers niet zou aanvaarden (Verklaring MVA, nr. 15). Niet alleen kon u dit argument op geen enkele wijze hard maken. Zoals reeds aangestipt, stroken deze verklaringen niet met de objectieve informatie dat dit departement reeds in november 2012 werd opgeheven. Aangezien de huidige minister van Binnenlandse Zaken dit departement toen heeft afgeschaft net omdat

medewerkers van dit departement zich in het verleden al te vaak schuldig hebben gemaakt aan machtsmisbruik en politieke vervolging, is het niet aannemelijk dat de politie een eventuele klacht tegen voormalige werknemers van de SOD niet aanvaard zou hebben. Zodoende toont u noch met overredende verklaringen, noch met bewijsvoerende stukken aan dat u bij terugkeer naar Georgië niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid

van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel halen verzoekende partijen de schending aan van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van “de beginselen van behoorlijk bestuur” en van het verbod van willekeur.

2.1.2. In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van “de beginselen van behoorlijk bestuur”.

2.1.3. In een derde middel wordt door verzoekende partijen de schending aangehaald van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 13 EVRM, van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de “*motiveringsplicht*”, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het fair play-beginsel.

2.2. In verband met de opgeworpen schending van het “*fair play-beginsel*” merkt de Raad op dat verzoekende partijen niet aanvoeren op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.3. Wat betreft de verwijzing van verzoekende partijen naar artikel 13 EVRM, wijst de Raad erop dat artikel 13 EVRM het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt. De Raad benadrukt dat verzoekende partijen met onderhavige procedure beschikken over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in artikel 13 EVRM.

2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.5. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen hun asielaanvraag steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omdat (i) de problemen naar aanleiding waarvan zij hun land verlieten nog steeds actueel zijn, en (ii) nieuwe incidenten zich voorgedaan hebben. Zo stelt verzoeker dat zijn vader op 17 mei 2013 in zijn woning werd aangevallen door medewerkers van de SOD die op zoek waren naar hem en dat zijn vriend K.J. werd benaderd door medewerkers van de politie die eveneens naar hem informeerden. Ter staving van hun nieuwe asielaanvraag leggen verzoekende partijen volgende documenten neer: een

medisch attest op naam van zijn vader, 2 foto's van zijn schoonbroer, 3 gelegaliseerde getuigenverklaringen en een e-mail van N.N., voorzitter van de partij van verzoeker.

2.6. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.7. De Raad stelt vast dat met betrekking tot de door eerste verzoekende partij naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen, in de bestreden beslissingen terecht het volgende wordt opgemerkt: *“In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaatgeneraal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling [vage en tegenstrijdige verklaringen aangaande de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, gedrag dat niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging, tegenstrijdige verklaringen met uw vrouw en onaannemelijke verklaringen aangaande uw reisroute] werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”*

In hun verzoekschrift merken verzoekende partijen op dat het al te strikt toepassen van de regels aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus deze regels kennelijk inhoudelijk schendt, dat de feiten zoals ze voorliggen bepalend zijn om iemand tot vluchteling te erkennen, dat onjuiste verklaringen niet noodzakelijk leiden tot ongegrondheid, dat verschillende verklaringen elkaar uiteraard kunnen aanvullen, dat bij gebeurlijke tegenstellingen en lacunes dient te

worden nagegaan of deze van die aard zijn een weigeringsbeslissing te gronden of niet, dat steeds dient te worden nagegaan of de ingeroepen elementen wel te wijten zijn aan verzoekende partijen zelf en ten slotte dat *in casu* dient te worden vastgesteld dat hun asielaanvraag ten eerste als geloofwaardig dient te worden aangenomen.

Waar verzoekende partijen hun relaas steunen op de feiten van hun eerste asielaanvraag (*"...Ik heb ook foto's die gelinkt zijn aan de problemen die ik bij mijn eerste interview aanhaalde (...). Houden die allemaal verband met de problemen die u tijdens uw eerste asielaanvraag aanhaalde? Ja."* verklaring DVZ tweede aanvraag, vragen 15 en 18), moet worden beklemtoond dat dit relaas door de commissaris-generaal werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid en dat de motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd.

In hun tweede asielaanvraag hernemen verzoekende partijen derhalve dezelfde elementen die zij reeds bij hun eerste asielaanvraag hadden aangebracht. Deze asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ongeloofwaardig bevonden. Deze laatste beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest nr. 82 377 van 4 juni 2012.

Verzoekende partijen dienden hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

Immers, eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.8. In hun tweede asielaanvraag verklaren verzoekende partijen voorts dat verzoekers vader op 17 mei 2013 in zijn woning werd aangevallen door medewerkers van de SOD die op zoek waren naar hem en dat zijn vriend K.J. werd benaderd door medewerkers van de politie die eveneens naar hem informeerden.

Daargelaten de vaststelling dat de SOD intussen werd afgeschaft, dient te worden vastgesteld dat de verklaringen van verzoekende partijen volledig in het verlengde liggen van de door hen voorgehouden asielmotieven in het kader van hun eerste asielaanvraag, dewelke evenwel ongeloofwaardig werden bevonden. Deze verklaringen, die op generlei wijze worden ondersteund door objectieve bewijzen, zoals blijkt uit wat volgt, zijn op zich dan ook niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

2.9. Ter staving van hun tweede asielaanvraag brengen verzoekers volgende nieuwe elementen aan: een medisch attest op naam van zijn vader, 2 foto's van zijn schoonbroer, 3 gelegaliseerde getuigenverklaringen en een e-mail van N.N., voorzitter van de partij van verzoeker.

Met betrekking tot de door verzoekers neergelegde documenten bepaalt de bestreden beslissing het volgende: *"Elk van deze documenten geldt immers als stavingsstuk van een of meerdere feiten die reeds eerder als niet bewezen werden beschouwd vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in uw hoofde, hetzij van feiten die voortvloeien uit dergelijke feiten. Welnu, documenten op zich vermogen niet om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Bijgevolg volstaan de door u aangebrachte nieuwe documenten op zich niet om aan te tonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is. Bovendien werden de 3 gelegaliseerde getuigenverklaringen geschreven op uw aanvraag (Verklaring MVA, nr. 15 en 17), waardoor aan deze documenten weinig objectieve bewijswaarde kan worden gehecht. Hetzelfde geldt voor de e-mail van Nodar Natadze, voorzitter van Popular Front of Georgia. In deze e-mail bevestigt Nodar Natadze trouwens enkel dat u sinds 1999 lid bent van Popular Front of Georgia en geeft hij een opsomming van de activiteiten waarmee u zich sindsdien voor de partij bezighield. Tot slot staat in deze e-mail ook te lezen dat u op 7*

juni 2007 deelnam aan een protestactie die door de toenmalige overheid op meedogenloze wijze neergeslagen werd. Het feit dat u hiervan getuige was, zorgt er volgens hem reeds voor dat uw leven permanent in gevaar is in Georgië. Dit is slechts een persoonlijke inschatting van Nodar Natadze, waaraan, zoals gezegd, geen objectieve waarde kan worden gehecht. Het is trouwens zeer opmerkelijk dat Natadze in deze e-mail op geen enkele wijze melding maakt van de problemen die u sinds 2010 zou hebben gekend met de SOD en die volgens u de concrete aanleiding voor uw vlucht uit Georgië waren alsook de reden waarom u vandaag nog steeds niet naar Georgië zou kunnen terugkeren. De foto's tonen slechts een wonde op het hoofd van uw schoonbroer, maar geven geen enkele informatie over de oorzaak van deze verwonding of de omstandigheden waarin ze werd opgelopen. In het medische attest op naam van uw vader staat te lezen dat de vastgestelde verwondingen hem werden toegebracht door onbekenden in zijn appartement. Hieruit kan hoe dan ook niet worden geconcludeerd dat deze aanval verband houdt met de redenen waarom u uw land zou zijn ontvlucht."

De Raad stelt vast dat het verweer van verzoekende partijen betrekking heeft op de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoekende partijen hebben afgelegd tijdens hun eerste asielaanvraag. Verzoekende partijen hameren er verschillende keren op dat zij wel degelijk de waarheid hebben verteld. Zoals in de bestreden beslissingen reeds werd aangehaald, herhaalt de Raad dat dit voorgehouden asielrelaas door de commissaris-generaal bij beslissingen van 20 februari 2012 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partijen de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd en deze beslissingen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het zich louter vasthouden aan de eerder afgelegde verklaringen en het uiten van algemene, niet geconcretiseerde kritiek, weerlegt noch ontkracht de beoordeling van de commissaris-generaal van de door verzoekende partijen ingediende stukken naar aanleiding van hun tweede asielaanvraag. Zo stellen verzoekende partijen weliswaar dat de getuigenverklaringen *"alle in dezelfde lijn liggen en ten zeerste het asielrelaas van verzoeker ondersteunen en bekrachtigen"*, *"de verklaring van N.N. evenals de foto's en de video en alle andere stukken alle de verklaringen van verzoekers ondersteunen, noch min noch meer"*, doch daarmee weerleggen zij geenszins de motieven van de bestreden beslissing dienaangaande.

2.10. Waar verzoekende partijen stellen dat geenszins *in concreto* wordt gemotiveerd waarom verzoeker de subsidiaire bescherming niet zou kunnen toegekend krijgen, gaan zij voorbij aan de uitgebreide en pertinente motivering van de bestreden beslissingen dienaangaande. In de mate zij opnieuw stellen dat de *"personen van destijds (...) nog steeds tewerkgesteld (zijn) voor de overheid met alle gevolgen van dien"*, beperken zij zich opnieuw tot blote beweringen en weerleggen zij geenszins de beoordeling door de commissaris-generaal van de (veiligheids)situatie in Georgië na de machtsomwenteling. De Raad wijst er nog op dat de commissaris-generaal de beoordeling van de situatie in Georgië steunt op objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt onder andere dat de nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten. Daarnaast werden verschillende diensten, zoals parket, politie, en de directie van de gevangenis grondig hervormd. Daarnaast zijn er reeds talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen geweest wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie. Verzoekende partijen weerleggen de informatie betreffende Georgië niet met objectieve gegevens, noch slagen zij erin de conclusies van de commissaris-generaal dienaangaande te weerleggen of te ontkrachten.

2.11. De Raad besluit dat uit de inhoud van de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een duidelijke en uitvoerige manier motiveert waarom hij tot de conclusie komt dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen hebben aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. De door verzoekende partijen aangevoerde kritiek dat verwerende partij zich zou hebben beperkt tot de bewering dat er geen nieuwe elementen zijn in haar dossier en dat er om die reden geen nieuw onderzoek zal plaatsvinden van hun asielaanvraag, dat zij derhalve niets heeft onderzocht en dat haar bevindingen gebaseerd zijn op een eenzijdige interpretatie van de verklaringen van verzoekende partijen, vindt, los van het feit dat deze kritiek helemaal niet op een concrete wijze worden toegelicht in het verzoekschrift, helemaal geen steun in de bestreden beslissingen. De Raad merkt voorts op dat verzoekende partijen geen enkele toelichting geven bij hun bewering dat de commissaris-generaal bepaalde vaststellingen zou hebben gedaan in hun beslissingen die gebaseerd zouden zijn op een verkeerde beoordeling van hun asielaanvraag. Het louter uiten van een dergelijke kritiek, die bovendien helemaal geen steun vindt in de bestreden beslissingen, kan vanzelfsprekend niet door de Raad worden aanvaard als een geldig

argument waarmee verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht kunnen stellen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.12. In zoverre verzoekende partijen nog artikel 3 EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partijen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggesteerd, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst een reëel risico lopen een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partijen in het kader van hun tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS